

PŘIJDEME K NĚMU A UČINÍME SI U NĚHO PŘÍBYTEK

Kázání ze dne 23.5.2021 – Kamil Vystavěl

Jan 14,22-27: Řekl mu Juda, ne ten Iškariotský: "Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, ale ne světu?" Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!"

1. Úvodem

Dnešní evangelium obsahuje několik významných motivů. Já bych se chtěl věnovat především motivu bydlení. Obvykle lidé chtějí někde bydlet. Potřebujeme mít své doupě, své hnízdo, svoji noru, svůj pelíšek. Mnohá zvířata to mají podobně. Máme svá doupata v domech, popřípadě v bytech. Obyvatelé dávají domu a bytu vždy nezaměnitelnou podobu, výzdobu a v neposlední řadě také jedinečnou vůni. Kdyby v tom domě bydlel někdo jiný, dům by vypadal, fungoval a voněl jinak.

2. Člověk jako bytovka

Janovo evangelium také mluví o místu k bydlení. Ovšem tím místem k bydlení je míněn ne nějaký dům, ale člověk. Každý z nás je něco jako dům, nebo možná dokonce bytovka. Jsme chodící domy a podle toho, jaké obyvatele v sobě máme, podle toho také vypadáme.

Teď prosím nemám na mysli mikroorganismy, kterých prý na povrchu a uvnitř těla žijí opravdu spousty. O jejich vlivu na lidskou psychiku se dělají výzkumy a píšou odborné studie. A občas je jejich vliv opravdu hmatatelný. Tak např. když přijde a udělá si u mě příbytek rodina mikrobů, které způsobují např. průjem, nepochybně se to na mé psychice nějak odrazí. Nicméně o tom se Janově evangeliu nepíše nic.

Každý člověk je chodící bytovka nejen v doslovném významu, nýbrž také v obrazném či duchovním smyslu. Kristův výrok míří právě tímto obrazným směrem: *Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.* Takže příbytek, bydlení si hodlají udělat! Jak velký ten příbytek bude? Bude to maličká garzonka? Nebo to bude spíš velký několikapatrový mezonet? A mezi jaké sousedy se budou stěhovat? Co všechno ve mně a v tobě má svůj příbytek, prostor k bydlení?

3. Stěhování

Rád bych se chvíli věnoval tématu stěhování. Stěhování není žádný med. Je to strašlivě namáhavé obzvláště v době, kdy se za málo peněz dá nakoupit obrovské množství věcí. Ještě náročnější to je, když se máte stěhovat ne do prázdného, čistého a připraveného bytu, ale do doupěte, ve kterém dřívější obyvatelé po sobě leccos zanechali. A když se do člověčí bytovky stěhuje Pán Bůh, tak to asi taky nemá zrovna jednoduché. Leda že by si pan domácí dal tu práci a všechnu veteš včas vyházel, uklidil, zažranou špínu vydrhnul a řádně vyvětral.

4. Proč se stěhovat?

A teď ještě o tom, proč dochází ke stěhování. K tomu, abyste se přestěhovali, potřebujete

fakt pořádný důvod. Lidé se většinou nestěhují jen tak, protože je to právě napadlo. Podobně Hospodin, jestliže si má u nás hledat a udělat příbytek, je zapotřebí, aby k tomu byl důvod. V Písmu čteme, že stěhování předchází toto Ježíšovo slovo: *Jestliže mě někdo miluje, bude zachovávat / opatrovat / dodržovat mé slovo.* Takže Hospodin se rád nastěhuje do domu k takovému majiteli či pronajímateli, který střeží Ježíšova slova, pokyny, příběhy, doporučení a nechá se jimi vést.

A tím se také dozvídáme, jak vypadá láska k Ježíšovi. Láska k Ježíšovi není příliš podobná mocným pocitům a náladám, které si někdy při slově láska vybavíme. Milovat Ježíše znamená docela obyčejně *brát vážně* to, co řekl a učil. A dá se to říci i obráceně: podle toho, jak vážně kdo bere Kristovo učení, podle toho je vidět, čím pro daného člověka Ježíš je.

5. Ten, kdo připomíná a učí

Motiv bydlení Pána Boha v člověku, to jedna z cest, jak se dá mluvit o Duchu svatém. Je to metafora Boží přístupnosti, Boží blízkosti. Hospodin může bydlet v každém domě, Hospodinův příbytek lze vytvořit v kterémkoli člověku, ať už v něm dříve bylo, nebo doposud zůstává cokoliv, třeba i haldy harampádí.

Ježíš však nezůstává u metafory bydlení, říká ještě něco dalšího: *Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.* Ježíš míval učedníky, žáky, kteří leccos neumí a mnohé z toho, co se naučili, zase zapomenou. A mistr jim na svém odchodu slíbil, že pošle jiného učitele a připomínatele již řečeného. Učitele, který těm, co nechápou, pomůže pochopit. Připomínatele, který těm, co zapomínají, pomůže znovu vybavit.

Jinými slovy, Ježíšovo učení nelze jen tak smést, zapomenout a vymazat ze světa. Mistr z Nazareta má někoho, kdo na něj navazuje. Přichází po něm někdo další, který se stará o to, aby myšlenky Nazaretského rabína mezi lidmi byly zachovány a aby nadále působily.

7. Když u mě bydlí Pán

Konečně ještě slovo o tom, jaké účinky Boží příbytek v člověku může mít: *Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!* Lidské srdce – nebo chcete-li lidská mysl – se občas chvěje a rozčiluje, srdce bývá neklidné a ustrašené. Neklid může prameit z vědomí, že něco důležitého, něco zásadního není tak, jak být má, jak bych chtěl a potřeboval. Jsem přesvědčený, že klid, mír a pokoj můžeme u Ježíše získat, protože díky němu lze některé zásadní věci uspokojivě vyřešit. Věřím, že jeho slova v důsledku přinášejí právě tu pokojnou jistotu, kterou hledáme.

Kéž máme v sobě vždycky alespoň malý příbytek pro Pána.

Kéž se nám daří z nitra vystěhovat a vyklízet pryč to, co zbytečně zatěžuje naši mysl.

Kéž k nám Pán přichází a přináší svůj pokoj.